

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 325/2024
16.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ана Матић, адвокат из ..., против тужених „Војводина технопроект“ ДОО са седиштем у Сремској Митровици, чији је пуномоћник Бранка Ђукић Обрадовић, адвокат из ... и „Беотурст“ ДОО за угоститељство, спољну и унутрашњу трговину на велико и мало, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Небојша Михаиловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање у овом предмету, у седници одржаној 16.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Вишег суда у Сремској Митровици за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање у овом предмету.

Образложење

Виши суд у Сремској Митровици је, на основу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, поднео захтев Врховном суду ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у парничном предмету тог суда П 80/24 по тужби коју је 19.08.2024. године поднео том суду тужилац АА из ..., против тужених „Војводина Технопроект“ ДОО са седиштем у Сремској Митровици и „Беотурс“ ДОО за угоститељство, спољну и унутрашњу трговину на велико и мало са седиштем у Београду. Као разлог за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој парници Виши суд у Сремској Митровици навео је да је предметни захтев за делегацију поднео на предлог туженог „Војводина Технопроект“ ДОО који је у моменту подношења тужбе имао седиште у Сремској Митровици али неколико дана након подношења тужбе седиште овог туженог је у Београду. Због чињенице да је седиште тужених и пребивалиште тужиоца у Београду, због чега је друготужени, у одговору на тужбу, истакао приговор месне ненадлежности Вишег суда у Сремској Митровици, а првотужени, како је наведено, поднео захтев том суду за одређивање другог стварно надлежног суда, то по оцени Вишег суда у Сремској Митровици представља оправдан разлог да се у циљу целисходности и економичности поступка одреди да у овом предмету поступа Виши суд у Београду.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7, у вези става 1. Закона о парничном поступку – ЗПП

(„Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Ставом 7. истог члана прописано је да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду наведену законску одредбу произлази да поступање другог суда може бити одређено ако је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у овој парници нису испуњени услови из цитиране законске одредбе за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање, јер разлози изнети у захтеву не представљају оправдане разлоге за делегацију другог суда, већ наведене околности указују да евентуално има места одлучивању о месној надлежности суда коме је поднета тужба.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић